

Cornelius

We gaan naar Handelingen 10 waar we lezen in vers 1:

En er was te Caesarea iemand, genaamd Cornelius, een hoofdman van de zogenaamde Italiaanse afdeling,

Caesarea was een Romeinse stad aan de Middellandse Zee, gebouwd door Herodes de Grote. Het was een residentie – een verblijfplaats - van Romeinse stadhouders.

Er was in die tijd in Caesarea een renbaan en een amfitheater binnen de ommuurde stad Caesarea en ook een tempel gewijd aan de keizer die als een god werd aanbeden.

In die stad, Caesarea dus, woonde Cornelius en hij was een hoofdman, een Centurio over 100. Deze hele zgn. Italiaanse afdeling bestond uit circa 600 soldaten.

2 Een godvruchtig man, een vereerder van God met zijn gehele huis, die vele aalmoezen aan het volk gaf en geregeld tot God bad.

Hier wordt nogal wat genoemd van Cornelius:

1. Hij was een godvruchtig man, dat wil zeggen hij had ontzag voor de God van Israël als de enige ware God. Hij behoorde waarschijnlijk tot de groep niet-Joden, die de synagoge bezochten.
2. Hij was ook een "vereerder" van God dus hij had respect voor Hem en dat deed hij met zijn gehele huis.

3. Ook gaf Hij vele aalmoezen aan het volk. Hij was dus een vrijgevig man.
4. En hij bad geregeld tot God. Al deze vier goede dingen, die van Cornelius opgenoemd worden, kunnen ook wij ons ter harte nemen.

Cornelius was dus:

1. Een godvruchtig man.
2. Hij vereerde God met zijn gehele huis.
3. Hij gaf vele aalmoezen aan het volk.
4. Hij bad geregeld tot God.

3 Hij zag in een gezicht, omstreeks het negende uur van de dag, duidelijk een engel Gods bij zich binnenkomen en tot hem zeggen: Cornelius!

Toen hij een keer aan het bidden was (hij bad immers geregeld tot God), kreeg hij zozegzegd de schrik van zijn leven, want hij zag niet vaag maar duidelijk, een engel Gods bij zich binnenkomen die hem aansprak bij zijn naam.

4 Hij staarde hem aan en werd zeer bevreesd en zeide: Wat is er, heer! En hij zeide tot hem: Uw gebeden en uw aalmoezen zijn voor God in gedachtenis gekomen.

Cornelius staarde de engel vol schrik aan en zei eerbiedig "wat is er, heer" zoiets van "mijnheer, wat heeft u tot mij te zeggen."

Dan vertelt de engel dat zijn gebeden en aalmoezen voor God in gedachtenis zijn gekomen en vervolgens krijgt Cornelius een duidelijk omschreven opdracht:

5 En nu, zend mannen naar Joppe en nodig een zekere Simon uit die bijgenaamd wordt Petrus.

6. Deze is de gast van een Simon, een leerlooier, wiens huis bij de zee ligt.

De engel zelf verkondigt Cornelius niet het evangelie maar geeft tot in de details aan, wat hij moet doen.

7 Zodra de engel, die tot hem sprak, weggegaan was, riep hij twee van zijn huisslaven en een godvruchtige soldaat uit degenen, die voortdurend bij hem waren.

Huisslaven waren destijds vaak zeer vertrouwde dienaren. In de gelijkenis van de talenten (Mt. 25) ging een heer naar het buitenland en vertrouwde aan zijn slaven zijn hele bezit toe.

Deze huisslaven van Cornelius en een godvruchtig soldaat legde hij alles uit.

8 En nadat hij hun alles uitgelegd had, zond hij hen naar Joppe.

Joppe lag op een afstand van ongeveer 50 km van Caesarea.

De Heilige Geest had over heel dit gebeuren de regie. Eerst werd Cornelius door de engel benaderd en nu wordt Petrus voorbereid om bij heidenen binnen te gaan en aan heidenen het evangelie te verkondigen.

In het denken van de Jood Petrus was dit een grote ommezwaai.

9 De volgende dag, terwijl dezen onderweg waren en de stad naderden, ging Petrus omstreeks het zesde uur op het dak, om zijn gebed te verrichten.

10 En hij werd hongerig en verlangde te eten, en terwijl men iets gereed maakte, geraakte hij in zinsverrukking,

Uit deze beschrijving blijkt dat zijn natuurlijke zintuigen er aan meewerkten, dat hij in "zinsverrukking" kwam.

Let op de volgorde: hij werd hongerig, verlangde iets te eten - beneden werd iets gereed gemaakt wat lekker rook - en toen raakte hij in zinsverrukking.

Zo werkte een citerspeler met mooie, aan God gewijde muziek er aan mee, dat de hand des Heren op Elisa kwam en hij ging profeteren. (2 Kon. 3:15).

En doordat David op de harp speelde, week de boze geest van Saul. Petrus kwam dus in zinsverrukking:

11 En hij zag de hemel geopend en een voorwerp nederdalen in de vorm van een groot laken, dat aan de vier hoeken nedergelaten werd op de aarde;

12 Hierin bevonden zich allerlei viervoetige en kruipende dieren der aarde en allerlei vogelen des hemels.

Petrus zag in dat grote laken een mengeling van reine en onreine dieren en de meerderheid van die dieren gold voor de Joden als onrein.

13 En er kwam een stem tot hem: Sta op, Petrus, slacht en eet!

14 Maar Petrus zeide: Geenszins, Here, want ik heb nog nooit iets gegeten, dat onheilig of onrein was.

De oproep van de stem uit de hemel om onreine dieren te slachten en te eten ging tegen de Joodse reinheidswetten in.

15 En nogmaals ten tweeden male, kwam een stem tot hem: Wat God rein verklaard heeft, moogt gij niet voor onheilig houden.

16 En dit geschiedde tot driemaal toe, en terstond werd het voorwerp weer opgenomen in de hemel.

Dus zoals het grote laken aan de vier hoeken was neergelaten uit de hemel, werd het ook weer opgenomen in de hemel.

17 Terwijl Petrus bij zichzelf in onzekerheid was, wat het gezicht, dat hij gezien had, betekenen mocht, zie, daar waren de mannen, die door Cornelius afgezonden waren, bij hun navraag naar het huis van Simon aan het voorportaal gekomen,

18 En zij trachtten na geroepen te hebben te weten te komen, of Simon, bijgenaamd Petrus, daar verblijf hield.

Alles sluit zo perfect aan op elkaar. Hier heeft de Heilige Geest de leiding van dit alles.

19 En terwijl Petrus nog steeds over het gezicht nadacht, zeide de Geest: Zie, twee mannen zoeken naar u;

In andere oude handschriften van het boek Handelingen staat drie mannen genoemd, want Cornelius had toch 1 soldaat en 2 huisslaven naar Petrus gezonden.

In Handelingen 11:11 herhaalt dan ook Petrus dit voorval en zegt daar: drie mannen bleven voor het huis staan, waarin wij waren.

We gaan verder met Hand. 10:20

20 Sta dan op, ga naar beneden en reis, zonder bezwaar te maken, met hen mede, want Ik heb hen gezonden.

Hier spreekt de Geest als Persoon in duidelijke taal tot Petrus. Waarschijnlijk met een voor Petrus hoorbare stem, omdat zo tot in de details wordt gesproken door de Geest:

- Het zijn 2 mannen die u zoeken.
- Sta dan op ... blijf niet langer op je knieën nadenken over het visioen.
- Ga naar beneden en reis met hen mee.
- Omdat Ik hen gezonden heb.

Hoewel het een engel was, die tot Cornelius had gesproken, gebeurde dit alles onder de leiding van de heilige Geest. Immers de Geest zei tegen Petrus: Ik heb hen gezonden.

21 En Petrus ging naar beneden en zeide tot de mannen: Zie, ik ben het, die gij zoekt; wat is de reden van uw komst?

22 En zij zeiden: Cornelius, een hoofdman, een rechtvaardig man en vereerder van God, die goed bekend staat bij het gehele volk der Joden, heeft door een heilige engel een godsspraak ontvangen om u te zijnen huize te nodigen en te horen wat gij zeggen zult.

23 Hij noodde hen binnen en ontving hen gastvrij. En de volgende dag stond hij op en vertrok met hen, en enige der broeders uit Joppe gingen met hem mede.

Petrus gehoorzaamde de stem van de Geest en ontving deze heidenen gastvrij. En de volgende dag vertrokken zij naar Caesarea – een reis van 50 km, waarschijnlijk te voet.

24 *En de volgende dag (vanwege de lange reis van 50 km. waarschijnlijk te voet) kwam hij te Caesarea aan.*

En Cornelius was hen wachtende, terwijl hij zijn bloedverwanten en beste vrienden had bijeengeroepen.

25 *En toen het geschiedde, dat Petrus binnentrad, kwam Cornelius hem tegemoet, viel hem te voet en bewees hem hulde.*

Letterlijk staat in de grondtekst, dat Cornelius Petrus aanbad. Hij was nog onder de indruk van het gezicht en de boodschap van de engel en zag Petrus als een soort bovenmenselijk wezen.

26 *Maar Petrus richtte hem op en zeide: Sta op, ik ben zelf ook een mens.*

Petrus ontuchtterd hem door hem op te richten en te zeggen dat hij ook maar een gewoon mens was, zoals hij.

27 *En terwijl hij zich met hem onderhield, kwam hij binnen en vond er velen bijeen.*

28 *En hij sprak tot hen: Gij weet, hoe het een Jood verboden is zich te voegen bij of te gaan tot een niet-jood;*

Petrus gaat er van uit dat Cornelius wist, dat het een Jood verboden was zich te voegen bij een niet-Jood.

Doch mij heeft God doen zien, dat ik niemand onheilig of onrein mag noemen.

29 *Daarom ben ik ook zonder tegenspreken op uw uitnodiging gekomen. Ik zou nu wel willen weten, om welke reden gij mij uitgenodigd hebt.*

30 *En Cornelius zeide: Juist voor vier dagen, van dit ogenblik af gerekend, was ik op het negende uur thuis in gebed;*

31 *En zie, een man stond voor mij in een blinkend kleed, en hij zeide: Cornelius, uw gebed is verhoord en aan uw aalmoezen is voor God gedacht geworden.*

32 *Zend dan iemand naar Joppe en ontbied Simon, die bijgenaamd wordt Petrus; deze is als gast in het huis van Simon, een leerlooier, aan de zee.*

33 *Ik heb dan terstond iemand tot u gezonden en gij hebt er wel aan gedaan hier te komen. Wij zijn dan nu allen aanwezig voor het aangezicht Gods, om te horen al wat u door de Here opgedragen is.*

34 *En Petrus opende zijn mond en zeide: Inderdaad bemerk ik, dat er bij God geen aanneming des persoons is,*

35 *Maar onder elk volk is wie Hem vereert en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig,*

36 *Naar het woord, dat Hij heeft doen brengen aan de kinderen Israels om vrede te verkondigen door Jezus Christus. Deze is aller Heer.*

37 *Gij weet van de dingen, die geschied zijn door het gehele Joodse land, te beginnen in Galilea, na de doop, die Johannes verkondigde,*

Voor een man als Cornelius, die geïnteresseerd was in het Jodendom, was dit niet verborgen gebleven.

38 *Van Jezus van Nazaret, hoe God Hem met de Heilige Geest en met kracht heeft*

gezelfd. Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen, die door de duivel overweldigd waren; want God was met Hem.

Een prachtig woord, dat wij nog eens moeten lezen en op ons in zullen laten werken.

39 En wij zijn getuigen van al hetgeen Hij gedaan heeft in het land der Joden zowel als te Jeruzalem; en zij hebben Hem gedood door Hem te hangen aan een hout.

40 Hem heeft God ten derden dage opgewekt en heeft gegeven, dat Hij verscheen.

41 Niet aan het gehele volk, doch aan de getuigen, die door God tevoren gekozen waren, aan ons, die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden was opgestaan;

In Lucas 24:42/43 staat immers dat Jezus na Zijn opstanding aan de discipelen verscheen en een stuk gebakken vis op at terwijl zij dat zagen.

42 En Hij heeft ons geboden het volk te prediken en te betuigen, dat Hij het is, die door God is aangesteld tot rechter over levenden en doden.

43 Van Hem getuigen alle profeten, dat een ieder, die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangt door zijn naam.

44 Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het woord hoorden.

45 En al de gelovigen uit de besnijdenis, die met Petrus waren medegekomen, stonden verbaasd, dat de gave van de

Heilige Geest ook over de heidenen was uitgestort,

De Joden, die met Petrus mee gereisd waren, stonden verbaasd dat de gebeurtenis op het Pinksterfeest zich hier, in het huis van Cornelius, herhaalde.

46 Want zij hoorden hen spreken in tongen en God grootmaken.

Toen merkte Petrus op:

47 Zou iemand het water kunnen weren, om dezen te dopen, die evenals wij de Heilige Geest hebben ontvangen?

48 En hij beval hen te dopen in de naam van Jezus Christus. Toen verzochten zij hem nog enige dagen te blijven.

Cornelius was dus:

- Een godvruchtig man.
- Een vereerder van God met zijn hele huis.
- Iemand die vele aalmoezen aan het volk gaf. (hij was dus vrijgevig).
- Iemand die geregeld tot God bad.

En de Heere Jezus openbaarde Zich aan deze godvruchtige man op een speciale manier.

Hij aanvaarde het evangelie en, zo staat het er, de Heilige Geest viel op allen, die het woord hoorden. Daardoor ontvingen zij kracht, om Jezus na te volgen en om Zijn getuigen te zijn.

Hij en de zijnen, en ook van zijn vrienden en bekenden, werden vervolgens gedoopt.

Ruim 2000 jaar geleden schreef de geliefde geneesheer Lucas deze prachtige

geschiedenis op en wij kunnen dit waar
gebeurde verhaal nog woord voor woord
op ons in laten werken.

De Bijbel is uniek !